

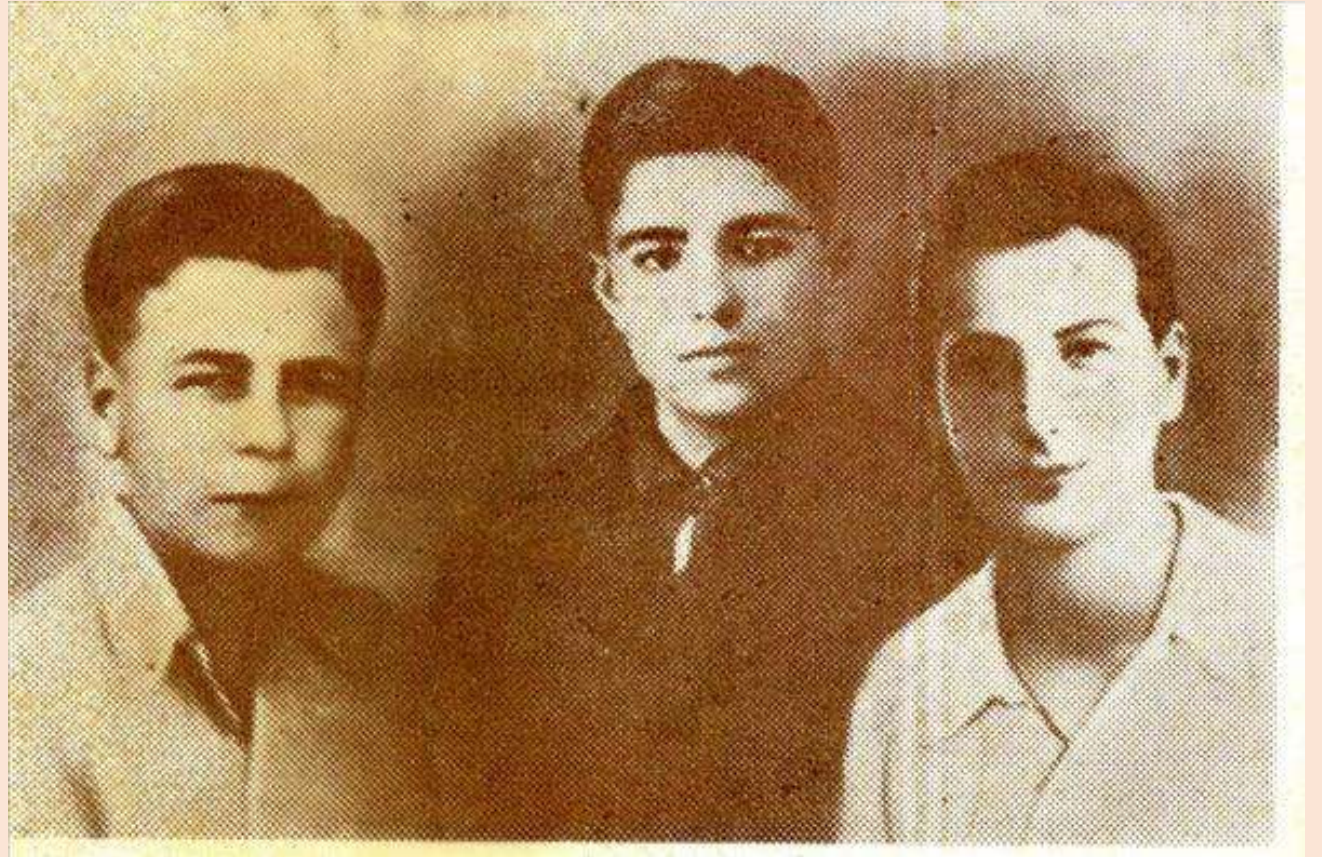
Το «Κάστρο» του Υμηττού

Το διπλανό σπίτι, στην οδό Αγραίων 47, στον Υμηττό της Αθήνας, ήταν μια κρυψώνα όπλων και πολεμοφοδίων την περίοδο της κατοχής για τους ΕΛΑΣίτες της περιοχής που πολεμούσαν τους Γερμανούς. Σήμερα είναι μουσείο, προς τιμή τριών παλληκαριών.

Οι Γερμανοί μάθανε από προδοσία για το σπίτι αυτό και αποφάσισαν να επιτεθούν. Ένα πρωί 28 Απριλίου 1944 μαζεύτηκαν έξω από το σπίτι 200 Γερμανοί, γερμανοτσολιάδες και ταγματасφалίτες με βαρύ οπλισμό. Έστησαν τρία αντιαρματικά κανόνια, πολυβόλα και όλμους και περικύκλωσαν το «Κάστρο». Δεν ήξεραν πόσοι αντάρτες ήταν μέσα.

Την προηγούμενη μέρα, στο κρησφύγετο, είχαν κοιμηθεί τρία νεαρά παλληκάρια, ο Δημήτρης Αυγέρης 18 ετών, ο Κώστας Φολτόπουλος 17 ετών και ο Θανάσης Κιοκμενίδης 17 ετών. Ανήκαν στην ΕΠΟΝ (Ενιαία Πανελλαδική Οργάνωση Νέων) και ήταν υπεύθυνα για την προστασία του οπλισμού. Εκείνη την ημέρα έλειπε ο τέταρτος ΕΠΟΝίτης της παρέας, ο Πέτρος Μπουλούμπης.

Θάνος Κιοκμενίδης – Δημήτρης Αυγέρης – Κώστας Φολτόπουλος

«Παραδοθείτε τομάρια, γιατί διαφορετικά θα σας κάψουμε!», φώναξε ο αρχηγός των γερμανοτσολιάδων. Αμέσως πήρε την απάντηση με μια ριπή από αυτόματο όπλο. Έτσι άρχισε μια σκληρή μάχη που κράτησε 7 ώρες, από το πρωί έως το απόγευμα. Τα πυρομαχικά λιγόστευαν και οι ΕΠΟΝίτες με τη σειρά έπεσαν ηρωικά. Όταν αραίωσαν οι πυροβολισμοί, οι Γερμανοί πλησίασαν και έβαλαν φωτιά. Κάποια μαρτυρία λέει πως πρώτα σκοτώθηκε ο Κώστας Φολτόπουλος, μετά ο Θανάσης Κιοκμενίδης και τελευταίος ο Δημήτρης Αυγέρης. Ο Δημήτρης μάλιστα, όταν τελείωσαν οι σφαίρες του βγήκε έξω, πέταξε μακριά το όπλο του για να μην το πάρουν οι Γερμανοί και φώναξε: **«Σας νικήσαμε τέρατα!»**. Μια ριπή ακούστηκε τότε και τον έστειλε στην αθανασία με τους άλλους συντρόφους του. Οι Γερμανοί μπαίνοντας μέσα περίμεναν να αντικρύσουν δεκάδες σκοτωμένους και τραυματισμένους. Όταν διαπίστωσαν πως τους αντιστάθηκαν μόνο τρία νεαρά παιδιά ντροπιάστηκαν και τότε κατάλαβαν τα λόγια του Δημήτρη.

Διάφορα συνθήματα είχαν γραφτεί εκείνη την εποχή πάνω στο «Κάστρο» από πολλούς πατριώτες Έλληνες.

«Διαβάτη που περνάς από το σπίτι των τριών ηρώων του Υμηττού γονάτισε, σφίξε τη γροθιά σου και ορκίσου εκδίκηση»

«Εδώ μέσα έπεσαν ηρωικά οι Δ. Αυγέρης, Κ. Φολτόπουλος, Θ. Κιοκμενίδης: ΕΠΟΝ»

«Τιμή και δόξα στους ήρωες: ΕΛΑΣ- ΕΠΟΝ»

Η Σοφία Μαυροειδή – Παπαδάκη
έγραψε το ποίημα:

ΣΑΝ ΘΡΥΛΟΣ

Κάστρο δεν ήταν, ένα σπίτι απλό
βαμμένο απ' τα συνθήματα του αγώνα
σαν όλα τ' άλλα εκεί στον Υμηττό.
Μα τ' όρισε η τύχη προμαχώνα.

Κάστρο δεν ήταν, μ' άντεξε σαν Κάστρο.
Ολάκερη μια μέρα και βωμός
υψώθηκε κι ολόκληρο σαν άστρο
στην αίγλη του το πήρεν ο ουρανός

Τρία παιδιά, τρεις νέοι, τρεις επονίτες
ήταν οι μόνοι άξιοι του φρουροί
και γύρω ένα φουσατό γκεσταμπίδες,
τσολιάδες, καστροπάρτες Γερμανοί.

Κι όταν το γέρμα του ήλιου οι αντρειωμένοι
σιγήσαν πια κι αυτοί, χωρίς πνοή
προχώρησαν αργά, δειλά, σκιαγμένοι
οι πολιορκητές μες στη σιγή.

Σωρό τα πτώματα έλεγαν θα βρούνε
και βρήκαν μόνον τρία νεκρά παιδιά.
Κατάπληκτοι τα βλέπουν κι απορούνε
πούθε έβγαινε μια τέτοια λεβεντιά.

Πούθε έβγαινε; Απ' τα Νιάτα απ' τη θυσία,
τάχεν η ΕΠΟΝ γεννήσει η ηρωική
να ξαναγράψουν μια παλιά ιστορία
σε νέα σελίδα ακόμα πιο λαμπρή.

Στο Κούγκι τώρα και στ' Αρκάδι,
το σπίτι – Κάστρο στέκεται ιερό.
Κι οι τρεις λεβέντες λάμπουν κάθε βράδυ
τρίδυμα αστέρια εκεί στον Υμηττό.